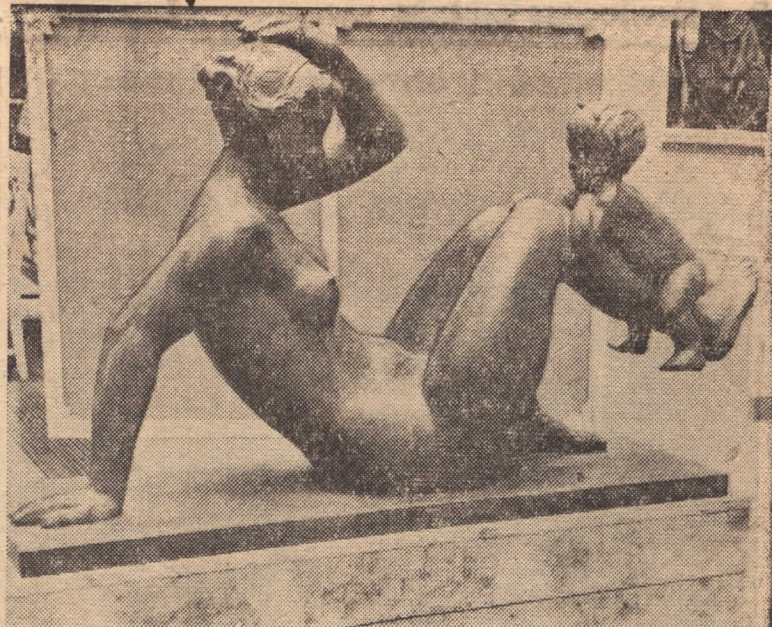

Niels Tvede: Kvinde leger med sit Barn.

En »Corner«-Udstilling paa godt og ondt

Fernisering i Dag paa Charlottenborg

Tør man bruge en daarlig Vittighed som Indledning til Anmeldelsen af Corner-Udstillingen, der har Fernisering i Dag paa Charlottenborg, og sige, at den møder netop, som Aaret drejer om »Hjørnet«? Man kunde fristes til at udvide Vitsen og fortsætte med at sige, at dens Kunst i Aar synes paa Nippet til at dreje om Hjørnet af sig selv. Den er i alt Fald for to Kunstneres Vedkommende langt fra de Idealer, den fulgte ved sin Debut i Lokalerne »paa Hjørnet af Vester Voldgade«, hvoraf den fik sit Navn.

Hans Scherfig har ganske vist altid fulgt sin egen malerisk-dekorative Fantasi Veje, og ogsaa i Aar fortsætter han sine muntre Visioner af Trope-Vegetation og -Dyreliv, hvor det under grønne Palmer og Lianer myldrer med Kryb og Kravl og tykhudede Giganter — fra sprælende Firben og lysende Marekatte-Øjne til blegrøde Flamingoer og sorte Elefanter med hvide Stødtænder. Men af en eller anden Grund er han i Aar gaaet uden om sine Jungledrømme og har malet kulissegigt stiliserede Virkeligheds-Motiver fra et Besøg i Moskva. Det er ikke nær saa morsomt og heller ikke malerisk saa værdifuldt, skønt den russiske Basilius-Kirke er bygget op med en vis primitiv, orientalsk Festivitas.

Det er overraskende at se Victor Brockdorff repræsenteret med et stort Udvalg af Billeder fra skiftende

Men der er ingen Tvivl om, at Brockdorffs nævnte sidste Værker straks vilde faa Hæderspladser inden for den moderne Sovjetkunst, hvis man kan dømme efter USSR-Udstillingen i Helsingfors i Efteraaret. De er tilstrækkeligt flatterende for Arbejdets Helte.

Man er lige ved at sige: saa heller abstrakt!! Men Grunden dertil er den, at den eneste Kunstner, der paa Corner nærmer sig det abstrakte Omraade, er Gæsten fra Lyngby, Ragnhild Madsen, og hun er saa forstaaende at arbejde i Uld i Stedet for i Oliel. Desuden er hendes tilsyneladende strikkede Billedtæpper for de flestes Vedkommende figurative, men i en personlig dekorativ Stil, der aabenbart i visse Øjeblikke har været inspireret af selve Lurcat. De er i alt Fald overmaade smukke med deres varme og kultiveret sammenstillede Farver. Og enten hendes Motiv er Maskindele eller noget, der ligner en Harmonika, Fugle og Blomster eller brogede Efteraarslandskaber, som f. Eks. det store med de to Træer, ejer de Poesi i deres maleriske og dekorative Skønhed.

Den maleriske Naturalisme, som har været Corners Ideal, følges lykkeligvis endnu stadig af dens Fler-tal, og det ikke dens ringeste Kunstnere! Karl Bovin og Kaj Ejstrup møder begge med mange og vægtige Arbejder. Det er Odsherred-Landskabet, der uafsladeligt inspirerer Bovin til hans malerisk saftige Syn-teser af Markernes og Skyernes Sammenspil. Ogsaa Ejstrup supplerer sine Mark- og Mosebilleder med nye, fint stemte Landskaber, undertiden med frække Sammenstillinger af Syrener og Sirbuskes Blomster — hvor Frækheden belønnes! Eller med overdaadigt gyldne Efteraarsstemninger, hvor Tonerne dog truer med at flyde i eet. Uden egentlig Fornyelse, men med Genoptagelse af en betydningsfuld Gren af hans Kunst har han atter dyrket Kvindemodellen med sin Sans for Linien og Favens Støtte til at fylde den dekorative Form. Han kan nærme sig L. rain f. Eks. i »Model med blaa Vase«, eller den Periode hos Matisse i »Badende Kvinder«, hvor Landskab og Figurer dog ikke har faaet organisk Sammenhæng. Mest personlige synes de to store Modeller paa grøn Baggrund.

For Viggo Rørups Vedkommende er der stadig et fastholdt Motiv

Kaj Ejstrup: Model med blaa Vase.

Perioder i hans Kunst, saa det for hans Vedkommende virker som en helt retrospektiv Udstilling. Men ifølge »Manchetten« til Museumsdirektør Sigurd Schultz' Artikel om Brockdorff i Kataloget ser det ud til, at et af Corners Medlemmer hvert Aar vil faa en saadan særlig omfattende Repræsentation, i alt Fald en indgaaende Omtale.

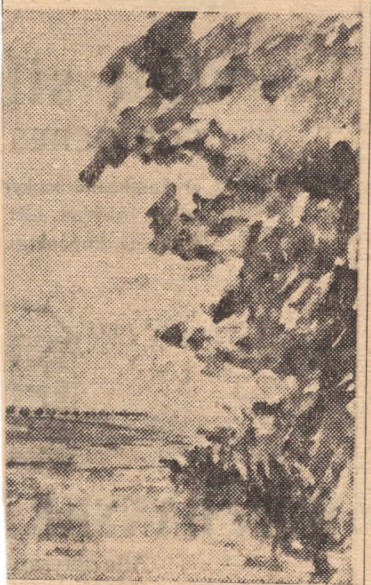
Det er en ublandet Glæde at følge Brockdorffs Udvikling lige fra de første Arbejder i Slutningen af Tyverne, bl. a. med det yndefulde Billede af Kattene over de i Farven saa fint føjte Portrætter til Interiører med Figurer og de berømte Østervold- og Farimagsgade-Partier i Begyndelsen af Fyrreerne, hvormed han fastslog sit Talent for den sølvagtige reflekslysende Tone.

Oplevelsen af Paris blev den hidtil sidste værdifulde, koloristiske Fornyelse af hans Kunst med Fortovskafeens Orgie af særlig rødt blomstrende Farver.

Men derefter brød han sin Udviklingslinje og vovede sig ud i dristige Eksperimenter. Man mærkede en stærk Vilje til at erobre nyt Land gennem et konstruktivt, liniebetonet Maleri i Lighed med den franske Kunst, han kom i Kontakt med. Det haarde i hans Farve kunde ses som Udslag af et Temperament, der vilde bane sig Vej til en artistisk Fornyelse — men det kunde ogsaa føre til Afveje, hvor Brutalitet og Grovhed kvalte hans engang saa oprindelige maleriske Følsomhed.

De fire store Billeder fra det sidste Aar viser, at han desværre valgte den socialistiske Realisme, skønt Sporene fra Hammeleffs Drejning mod samme Tendens-Kunst burde have skræmt ham. Brockdorffs legemstore Billeder af Stockholm-Appellen med Fredsue-Bladenes agiterende, raabende Ungdom, Socialisme og Arbejde, alle med deres voksdugskolde Farver og skarptskaarne Skikkelser er afskrækkende Eksempler paa den Monstre-kunst, som særlig Italien viste paa Biennalen i Aar.

Det er et Spørgsmaal, om Scherfigs Moskva-Prospekter helt vil falde i god Jord i Sovjet, der maaske vil lade hans Skildring af de brave Borgere foran Basilus-Kirken for »mordet« — eller karikeret — opfattet.

de ved Jægerspris.

galeri og ikke har laaet organisk Sammenhæng. Mest personlige synes de to store Modeller paa grøn Baggrund.

For Viggo Rørups Vedkommende er der stadig et fortjenstfuldt Arbejde mod fortsat Udvikling at konstatere. Det lidt haarde i hans brogede Kolorit er blevet mildere, varmere, mere gyldentglødende, næsten med en festlig gobelinagtig Virkning i de bedste af hans Billeder i Aar.

Ogsaa Niels Grønbech arbejder energisk paa at komme videre ved Hjælp af en mere umiddelbar og samtidig mere skitsemaessigt levende Malemaade, uden dog at blive staaende ved Anslaget. Det gælder f. Eks. »Grete foran Huset«, der forener alle hans klare Forms Egenskaber med en mere frodig Kolorit. Og han har den harmoniske Ro. baade i Form og Farve i det lidt stillestaaende, men dog fint aandende Landskab »Ved Roskilde Fjord«.

Hos Elisabeth Karlinsky fængsles man særlig af en kvindelig Portræstudie lige smuk i Farvens svage Gløden som i det drømmende Udtryk. Og med denne særlige Glød har hun ogsaa faaet sine Hyacintglas til at lyse.

To af Corners ægtefødte Malere, Ernst Syberg og Ole Kielberg, mødes i Aar paa Akvarellens Omraade. Kielberg, der helt har svigtet Olien, forener en indtagende Følelse for Traditionen i vor Landskabskunst med en personlig, poetisk mild Farve. Hans Lethed og Ynde som Tegner viser sig samtidig i de nydelige Drottningholm-Akvareller, særlig i »Kina slott«. Til Gengæld er Syberg sit store Slægtsnavn værdig som Landskabskunstner i malerisk saa friske og solglødende Oliebilleder som »Blomstrende Slaaen« og Havebilledet med Decembersolens Lysning. Med et sikkert Øje og en lige saa sikker Haand har han komponeret Markbilledet med de løsgaaende Køer og Høstlandskabet med den lille Pløjemand.

Lidt for sig selv staar som altid Gregers Jensen, der i Aar har fundet en ny Forenklingens Form med en tyk, sort Kontur, der runder sig om stivnede Figurformer af Menne-sker eller Faar i en enstonig, graalig Farve.

Kun eet Billedhuggerarbejde gør det ud for Corners Skulptur i Aar — Niels Tvedes Bronzegruppe, »Kvinde, der leger med sit Barn«. Trods smukke Enkeltheder og den menneskelige Humor i dette Arbejde savner det dog den skulpturelle Helhed i sin Linie.

KAI FLOR

Brande repræsenteret i Genève

Der arbejdes med Planer om et Verdensparlament

I Dag aabnes i Geneve den saakaldte Folkenes verdensgrundlovgivende Forsamling. Til Stede er dels folkevalgte Repræsentanter, dels Repræsentanter for forskellige Parlamenter. Det er Forsamlingens Plan at udarbejde Forslag til Ændring af FN's Pagt, saa FN faar Karakter af et Verdensparlament. Man vil derefter overrække FN Forslag om Oprettelse af en Verdensregering. Freds-Nobel-Prisvinderen, Lord John Boyd Orr er Ærespræsident ved den højtidelige Handling.

Den jyske By Brande, der nylig efter en Folkeafstemning blev erklæret for Verdens-Venskabsby, er repræsenteret ved Mødet.